

tes allerede i Lovforslaget, men det fandt jeg for mit Vedkommende ikke var et tilstrækkeligt Fremskridt. De Indrømmelser derimod henimod en garanteret Retsbeskyttelse for Personalet, som dels Udvalget i Betænkningen har givet Udtryk for, og dels Ministeren i de nu oplæste Skrivelser har gjort til den Side af Salen, jeg tilhører, ere ikke helt ubetydelige. De ere i alle Tilfælde principielle.

Ligesom jeg efter ringe Evne i Udvalget har gjort, hvad jeg formaaede, for at opnaa Enighed om, at Auditørens faste Ansættelse burde benyttes til at skaffe Begyndelsen til en Retsordning, skal jeg ligesom det ærede Medlem fra Møen (Jessen) overfor den højtærede Trafikminister udtale min Tilfredshed med de oplæste Skrivelser Retning og Indhold, der ikke er alt, hvad der kan begæres, langt fra; men der indføres Ret for sigtede til at føre Vidner, der indføres Princippet om en Tillidsmand og ophæves i Princippet den Hemmelighedsfuldhed, som hidtil bestod angaaende Forholdet mellem Auditørens Indstilling og Generaldirektionens Afgørelse. Thi det Princip er brudt i samme Øjeblik, som sigtede kan faa at vide, at Auditørens Indstilling og Generaldirektionens Afgørelse staa i Strid med hinanden, og det faar han at vide i de vigtigste og alvorligste Tilfælde, nemlig naar der er Tale om Afskedigelse. Længere var det, saa vidt jeg kunde skønne, ikke muligt at naa, og det var end ikke uden Vanskelighed at naa saa langt i denne Omgang. I dette ser jeg Motivering nok til at turde anbefale mine Meningsfæller at lade Sagen overgaa til tredie Behandling uden andre Ændringer end dem, som hele Udvalget har foreslaaet.

Nu haaber jeg saa ogsaa, at jeg kan vinde den højtærede Trafikministers Tilslutning til et enkelt Punkt, som er ret vigtigt. Ved anden Behandling debatterede Trafikministeren og jeg dels i vore Hovedtaler, dels i korte Replikker, hvorvidt det var rigtigt, at dette Lovforslag overhovedet var blevet forelagt, uden at der var forhandlet med Personalet om det i Forvejen.

Ministeren fandt og finder endnu, som vi hørte i Dag, at Ansættelsen af en Auditor ved Statsbanerne ikke er noget, man skal forhandle med Organisationerne om, og dernæst, at Organisationerne den Gang ikke vare i Orden, saaledes at Forhandling hvis man kunde have tænkt sig en saadan, kunde have været ført med dem. Men i de to Skrivelser, som den højtærede Trafikminister oplæste, er der givet Perso-

nalet to Rettigheder, nemlig Ret til at føre Vidner i deres Sager og Ret til at benytte en Tillidsmand i visse Tilfælde. Nu er det, jeg haaber at være i fuld Overensstemmelse med den højtærede Trafikminister i den Opfattelse, at en Ændring i disse to Rettigheder ikke vil kunne ske uden Forhandling med Organisationerne. Hvorvidt Organisationernes indre Ordning nu er kommen i fuldkommen Overensstemmelse med Ministerens Forlangende, tør jeg ikke sige. Jeg ved, at alt det reelle, der manglede, er i Orden, men om der er kommet Meddelelse derom til Ministeren, tør jeg ikke sige. Derimod vil jeg meget gerne anmode den højtærede Trafikminister om at bekræfte, at det er hans Opfattelse, at de to Skrivelser, der ere oplæste, have givet Personalet en Ret, som ikke vil kunne ændres end sige ophæves, uden at Forhandlingsreglerne af 4. Maj i Fjor komme til Anvendelse.

Ogsaa jeg beklager i høj Grad, ligesom det ærede Medlem fra Møen (Jessen), at vi ikke ere komne længere, end vi ere. med Hensyn til Privatbanepersonalets Retsbeskyttelse; at jeg ogsaa beklager, at den Kommission, som var foreslaaet af et Mindretal ved tredie Behandling af Finansloven, ikke blev nedsat, følger ganske naturligt deraf. Men ogsaa der blev der jo aabnet et ganske lille Vindue ud til Forhaabninger. Jeg forstod den højtærede Trafikminister saaledes, at han, naar der i Sager, der havde Interesse for Statsbanerne og ganske særlig for Sikkerhedstjenesten, forelaa Anmodning fra Personalet om at gøre Anvendelse af Statsbaneauditøren i denne Sag, saa vilde Ministeren anvende sin Indflydelse — og den er ikke ringe — overfor vedkommende Privatbanebestyrelse, for at Anmodning om Auditørens Anvendelse ogsaa kunde komme til at foreligge fra denne Bestyrelse. Og naar vi ere naaede saa langt, tror jeg, at vi ikke alt for hyppigt komme til at træffe paa en Privatbanebestyrelse, som, naar der foreligger et saa graverende Tilfælde, at Ministeren anvender sin Indflydelse for at faa den til at anmode om Auditørens Anvendelse, vil nægte at anmode derom. Noget er der altsaa opnaaet, om end ikke, langt fra endogsaa, saa meget, som jeg havde haabet.

Med disse Ord skal jeg altsaa anbefale mine Meningsfæller at stemme for de to Ændringer, der ere foreslaaede af Udvalget, og for Lovforslagets Overgang til tredie Behandling.